

ת"פ 4308/01/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ס.י.פ., הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 4308-01-18 מדינת ישראל נ' פ'

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן
נגד
ס.י.פ. - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אביחי חג'בי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 14/06/17 בשעת בוקר, בבית המתלוננת, אמו של הנאשם, קילל הנאשם את המתלוננת. משהזירה המתלוננת את הנאשם כי תפנה למשטרה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בה במכת אגרוף בעינה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבלה המתלוננת חבלה חמורה בדמות שבר ברצפת הארובה מימין עם צניחת שומן, והמתלוננת אף אושפזה למשך 9 ימים בבית החולים.

הסדר הטיעון

2. ביום 13/12/18 הודה הנאשם כאמור בכתב אישום מתוקן ובהסכמת הצדדים הופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש.

במעמד הצגת ההסדר, הגבילה עצמה המאשימה לעתירה לעונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, והבהירה כי אינה מתחייבת להמלצת התסקיר.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם צעיר כבן 21, סיים 10 שנות לימוד, ולא גויס לצבא על רקע אי התאמה.

הנאשם נעדר עבר, המגיע מרקע משפחתי מורכב, סובל ממצב נפשי בגינו הוכר על ידי הביטוח הלאומי כבעל נכות, מתפרנס מקצבת הנכות ואינו עובד.

בעבר, לא קיים הנאשם קשר קבוע עם גורמי הטיפול במרפאה לבריאות הנפש, אך במהלך ההליכים בתיק זה חידש הקשר עימם ומזה מספר חודשים מקיים עימם קשר קבוע ואף נמצא מתאים לקבלת סל שיקום ודיוור מוגן.

בנוגע לעבירה המיוחסת לו, הודה בביצועה, הסביר הרקע לביצועה והביע צער וחרטה על מעשיו.

משיחה עם הנאשם והמתלוננת עולה כי מאז האירוע, הקשר ביניהם נותק, הוצא כנגדו צו הרחקה קבוע והנאשם עבר להתגורר בבית הסבים.

העו"ס המלווה את הנאשם דיווחה כי הנאשם מגיע מדי שבוע לפגישות הטיפוליות ומשתף פעולה באופן מלא, מתאר כי המפגשים מטיבים עמו, ובדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות משרידי סם.

שירות המבחן התרשם מצעיר המצוי בראשית חייו העצמאיים, המתמודד עם קשיים רבים, העורך מאמצים לשתף פעולה עם גורמי הטיפול השונים ומבטא נכונות ומוטיבציה לשקם חייו. משכך, התרשם שירות המבחן כי קיימת הפחתה ברמת הסיכון הנשקפת ממנו.

בשל האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד לצד פיצוי וצו מבחן.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

בטיעוניה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגישה ב"כ המאשימה את הנזק שנגרם למתלוננת (**ת/1**) כתוצאה ממעשי הנאשם ואת העובדה כי העבירה בוצעה כלפי אמו, בביתה.

לאור גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר, והאמור בתסקיר שירות המבחן אודות נסיבותיו האישיות המורכבות, וכן לאור מאמציו לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך של המתחם, דהיינו מאסר בעבודות שירות.

5. ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת התסקיר.

בטיעוניו טען למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הפנה ב"כ הנאשם להעדר תכנון, לרקע לביצוע העבירה הכולל את מערכת היחסים המורכבת בין הנאשם למתלוננת, כמו גם מצבו הנפשי באותה העת (נ/1 ו- נ/2).

לאור גילו של הנאשם, העדר עבר, הפחתת מסוכנות, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, וצו המניעה הקבוע שקיים (נ/3), לצד שיתוף פעולה מלא של הנאשם עם גורמי הטיפול עתר בא כוח הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד צו מבחן ופיצוי סמלי.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. במקרה דנן עסקינן באירוע אחד שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

8. **הערכים החברתיים אשר נפגעו** בגין עבירת האלימות אותה ביצע הנאשם הם השמירה על שלמות גופו של אדם באשר הוא אדם, וביתר שאת בקורבן עבירה שהוא בן משפחה, כמו גם שמירה על תחושת הביטחון של אדם בביתו שלו.

9. **בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני של המתחם, וזאת לאור הנזק שנגרם למתלוננת, אמו של הנאשם.

10. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 912/05 פלאח נגד מדינת ישראל (01/02/05) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש בגין הרשעתו בתקיפת המתלונן, תוך גרימת שבר באפו, אשר בגינה הוטל עליו עונש מאסר בן 12 חודשים והופעל מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו.

ב. בעפ"ג (י-ם) 38039-04-15 רחמן נגד מדינת ישראל (10/12/15) דחה בית המשפט המחוזי ערעור על חומרת העונש שהגיש המערער שהורשע בביצוע עבירת תקיפה של נהג אוטובוס שגרמה לשבר באפו. בית המשפט אישר מתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. על אף העדר עבר, גיל צעיר, חלוף זמן והמלצת תסקיר אישר בית עמוד 3

המשפט המחוזי עונש מאסר בן 6 חודשים מאחורי סורג ובריה.

ג. בע"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נגד מדינת ישראל (16/05/17)** דחה בית המשפט המחוזי ערעור על גזר דין שניתן בגין אירוע בו המערער הכה במתלונן במכת אגרוף וגרם לשבר באפו ובשל כך הוטל עליו עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

11. במסגרת ה**נסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40ט לחוק**) יש לתת את הדעת מחד גיסא לנזק שנגרם למתלוננת, לעובדה כי העבירה בוצעה בתוך בית המתלוננת, אמו של הנאשם, והיות הנאשם מבצע עיקרי ויחיד של העבירה. מאידך גיסא יש לתת את הדעת לעובדה כי לא קדם תכנון לביצוע העבירה, לרקע לביצועה, וכן למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה (**נ/2**).

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

13. במקרה דנן, שוכנעתי כי על אף חומרת המעשה ובשים לב למתחם העונש ההולם, באופן חריג, יש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם ולהימנע מהטלת מאסר בעניינו של נאשם זה ואפרט.

עסקינן בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר כאמור מתמודד עם רקע נפשי לא פשוט.

זאת ועוד, מדובר במי שמגיע מרקע משפחתי מורכב ואף על פי כן, כאמור הוא נעדר הרשעות קודמות.

לא זו אף זו, כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם התגייס באופן משמעותי להליך הטיפול וכתוצאה מכך ישנה הפחתה במסוכנות הנשקפת ממנו.

כעולה מדיווח של ב"כ הנאשם וכן מהדיון היום, הנאשם מצוי בהליך השתלבות במסגרת חוץ ביתית שיש בה ליתן מענה לכלל צרכיו של הנאשם ואף בכך יש כדי להוביל למסקנה כי תתכן עוד הפחתה במסוכנות הנשקפת ממנו.

כאמור, שירות המבחן בשל שיתוף הפעולה של הנאשם עם הליך הטיפול, המליץ להסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד צו מבחן.

כשאלה פני הדברים, אני סבורה כאמור כי ניתן לחרוג לקולא בעניינו של נאשם זה שכן נראה כי ישנו סיכוי ממשי כי הנאשם ישתקם.

כאן המקום לציין כי הנאשם הופנה על ידי בית המשפט לממונה על עבודות השירות אשר חווה את דעתו כי הנאשם איננו כשיר בשל מצבו לריצוי עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

אף חוות דעת זו מביאה אותי למסקנה כי אין מקום להטיל על הנאשם ענישה ולו ברף התחתון של המתחם שכן בפועל משמעות גזר דין שכזה הינו שליחת הנאשם לעונש מאסר מאחורי סורג ובריח וכן נראה שבמקרה זה אין זה צודק וראוי לעשות כן.

14. סוף דבר, אני סוטה לקולא ממתחם העונש ההולם ומאמצת המלצות התסקיר וגוזר דינו של הנאשם לעונשים כדלקמן:

- 1. 5 חודשי מאסר למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירת אלימות כלפי גוף.**
- 2. התחייבות על סך 3,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירת אלימות כלפי גוף.**
- 3. אני מעמידה את הנאשם בהסכמתו תחת צו פיקוח של שירות המבחן וזאת למשך שנה מהיום. בית משפט מבהיר לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן וסמכותו להפקיע הצו ככל שלא יעמוד בכל תנאי הצו.**
- 4. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת על סך 2,000 ₪ הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים כשהראשון תוך חודש ימים מהיום.**

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד כסלו תש"פ, 22 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.